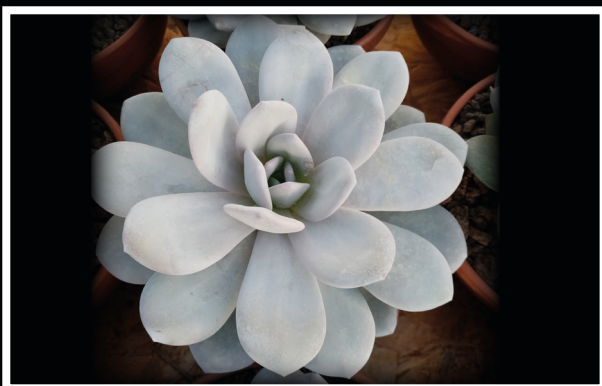

Echeveria laui

Echeveria De Candolle 1828

Echeveria DC. [ečevaría], počestěle nesprávně „eševerie“, či „ečeverie“, je rodem tučnolistých rostlin z čeledi Crassulaceae o počtu asi 160 – 170 druhů. V přírodě se vyskytuje od jižního Texasu (*E. strictiflora*) přes celé Mexiko (kde je největší koncentrace druhů) až do Jižní Ameriky, kde v severoargentinských provinciích výskyt v podobě *E. saltensis* končí. Z velké většiny se jedná o nenáročné listové sukulenty, které mají odedávna zastoupení jak mezi pěstiteli, tak v zahradnické praxi, např. coby ornamentální výzdoba v městských a zámeckých parcích (*E. elegans*). Během teplých vegetačních dní snesou/vyžadují bohatou zálivku co 14 dní, stanoviště s plným sluncem (většinu druhů můžeme i volně letnit) a občasné přihnojení. Zimování je bezpodmínečně nutné světlé (na rozdíl od kaktusů), přiměřeně chladné (10–20 °C), s udržovací zálivkou jednou za měsíc, aby nezasychaly spodní listy, ale aby také rostlina nezačala při zimním nedostatku světla růst a vytahovat se. Na obrázku je vyobrazena *E. laui*, jedna z nejkrásnějších, nejžádanějších, v přírodě nejvzácnějších, ale také nejchoulostivějších.

Ariocarpus agavoides

Ariocarpus Scheidw. 1838

Jedná se o rod kaktusů o počtu osmi druhů. V přírodě se vyskytují především v severní polovině Mexika, jeden druh přesahuje na jih Texasu v USA (*A. fissuratus*). Část druhů rodu má velice omezený areál rozšíření popř. obývají oblasti vhodné pro zemědělskou produkci a v neposlední řadě je zde sběratelský tlak. Z těchto důvodů je rod zařazen do úmluvy CITES, článku I., tedy kriticky ohrožené vyhynutím. Rostliny mají velký řepovitý kořen, náchylný na nevhodnou zálivku a tlející organické látky v substrátu, díky čemuž část pěstitelů sahá k roubování na nenáročné podnože. Trpělivý pěstitel, který šetří vodou, může dosáhnout úspěchu i s rostlinami na vlastních kořenech. V tomto ohledu je nejméně náročný *Ariocarpus agavoides* na přiloženém obrázku.

**JIHOČESKÉ
MUZEUM**

V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

f ORCHIDEA Klub České Budějovice, z.s.
a www.pokojovky.cz

TRADIČNÍ VÝSTAVA ORCHIDEJÍ

**kaktusů, bromélií, sukulentů, jiných exotických
rostlin a hmyzu včetně poradny pro pěstitele**

Otevírací doba:
pondělí – neděle
9:00–17:30 hodin

14. 2. – 23. 2. 2020
(včetně pondělí)

**Zveme návštěvníky na příští výstavu orchidejí,
která se uskuteční v Jihočeském muzeu opět
v únoru 2021.**

Náš kontakt: ORCHIDEA Klub České Budějovice, z.s.,
e-mail: Vladimir.svamberk@seznam.cz

www.muzeumcb.cz

**BUDĚJCKÁ
DRBNA**

NADACE ČEZ

**České
Budějovice**
Český rozhlas
FM 106.4

**JIHOČESKÉ
MUZEUM**
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Jihočeský kraj

Paphiopedilum delenatii

Stále větší oblibu mezi pěstiteli nacházejí orchideje rodu **Paphiopedilum** – česky **střevičník**. Tento rod zahrnuje přibližně 130 druhů rostoucích v Asii. Patří mezi ně i *Paphiopedilum delenatii*. Jedná se o drobnější orchidej, která zpravidla každoročně nakvétá z nových rostlin tvarově zajímavými květy. Květy střevičníků mohou někomu připomínat past masožravé rostliny, nicméně lovit a konzumovat hmyz orchideje neumí.

Renanthera monachica

Renanthera monachica roste v přírodě původně na ostrově Luzon na Filipínách. Svým habitem připomíná částečně orchideje rodu vanda. Renantheru lze pěstovat jak v květináči, tak i v závěsném košíčku nebo vyvázanou. Kvetे zpravidla na konci zimy drobnými, ale barevně výraznými květy, kterých může být u starších rostlin na jednom květenství až 30.

Phalaenopsis lobbii

Klasický **Phalaenopsis** (česky **můrovec**) s velkými výraznými květy kvete téměř za každým oknem a v obchodech se s ním setkáte na každém rohu. Jedná se ale většinou o uměle vyšlechtěné kultivary s výraznými květy velkými i 15 cm.

Phalaenopsis lobbii je drobný druh rostoucí v Bhutánu, Indii, Myanmaru, Vietnamu a ve východních Himalájích. Jedná se o oblíbenou orchidej pěstitelů drobnějších rostlin, neboť kvete zpravidla několikrát do roka. Velikost květů této orchideje je kolem 1 cm.